

SVETA

Cecilija

ČASOPIS ZA DUHOVNU
GLAZBU

GLASILO INSTITUTA ZA
CRKVENU GLAZBU KBF
SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

Godište LXIII Broj 1
Siječanj-Ožujak 1993.
ISSN 002045

UREDNIČKO VIJEĆE:

Ljubomir Galetić, Sebastijan Golenić,
Miroslav Martinjak, Ante Samardžić, Izak
Špralja, Marijan Steiner, Petar Zdravko
Blajić, Mirjam Pandžić, Josip Mioč.

PREDSJEDNIK UREDNIČKOG VIJEĆA:

Dr. Franjo Komarica

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK:

Dr. Đuro Tomašić

TAJNIK I GRAFIČKI UREDNIK:

Josip Korpar (tel. 271-676, 276-082)

LEKTOR:

Dr. Ante Sekulić

IZDAVAČ:

HDK sv. Ćirila i Metoda
Trg kralja Tomislava 21
41000 Zagreb

GODIŠNJA PRETPLATA

Protuvrijednost 8 DEM
Za inozemstvo 30\$
Pojedinačni broj protuvrijednost: 2 DEM

ŽIRO RAČUN BROJ:

30101-620-16
012103-242-4116225

BROJ I NAZIV DEVIZNOG

RAČUNA:
30101-620-16 Zagrebačka banka
242-409-1010 Zagreb

Časopis izlazi četiri puta godišnje

SURADNJU SLATI NA:

Uredništvo „Sv. Cecilije“
41000 Zagreb, Kaptol 29, pp 432

RUKOPISI I FOTOGRAFIJE

se ne vraćaju

TISAK:

P. K. Franjo Korpar, Sv. Ilija

„Sv. Cecilija“ je oslobođena porezom na promet
rješenjem Ministarstva prosvjete, kulture i
športa Republike Hrvatske od 7. srpnja 1992.
godine.

Odrednice Crkve o liturgijskoj glazbi (III.)

„Krist Gospodin je zapovijedio da se za vazmenu večeru koju će on slaviti sa svojim učenicima i na kojoj će ustanoviti žrtvu svoga tijela i krvi pripravi velika dvorana s naslonjačima (Lk 22,12). Crkva je uvijek smatrala da se ta zapovijed i nje tiče, kad odlučuje o duhovnom raspoloženju ljudi, o mjestima, obredima i obrascima koji se odnose na slavljenje presvete Euharistije.” (*Opća uredba Rimskog misala*) Zasiurno svaki službenik oltara dijeli radost i brigu apostolâ koji su pripremali Zadnju večeru – prvo Euharistijsko slavlje, dok na bilo koji način priprema ovaj sveti čin u svojoj vjerničkoj zajednici. Svaki voditelj liturgijskog pjevanja osjeća da se na njega odnosi Isusova zapovijed: *pripraviti veliku dvoranu s naslonjačima*, dok odabire, uvježbava i izvodi liturgijsko-glazbeni program koji ima pomoći svakom pojedincu i liturgijskoj zajednici da dostigne otajstveni susret s Gospodinom. Uostalom sve što se poduzima od strane Crkve, što poduzima biskup u svojoj Crkvi ili što očekujemo od Konferencije biskupa teži svrsi liturgijske glazbe: *Slava Božja i posvećenje vjernika* (SC, 112).

Spomenuto je da smo „narod vrlo bogate liturgijske tradicije”, da „mnoge naše pokrajine imaju vlastitu liturgijsku glazbenu baštinu” (Odrednice ...II, Sv. C., LXII, 1992, 4, 73), što se posebno odnosi na misno slavlje. Naše mogućnosti očitovanja s obzirom na liturgijski jezik uključuju hrvatski jezik naših liturgijskih knjiga, staroslavenski jezik hrvatske redakcije, latinski liturgijski jezik pa i šćavet itd. Iz liturgijsko-glazbene baštine koju smo naslijedili znamo da su se naši pređi služili gregorijanskim napjevom pod koje su potpisali hrvatski liturgijski tekst, da su upotrebljavali parafraze na liturgijski tekst stalnih dijelova mise itd. Ovakva, recimo tako, otvorenost koja potiče djelatno sudjelovanje istaknuta je i na Saboru (SC, 117, 118, 119), odnosno u instrukciji Sv. zbora obreda: „Spada na nadležnu krajevnu vlast odluka da li se mogu upotrebljavati pučki tekstovi vezani uz glazbene oblike naslijeđene iz prošlih stoljeća, makar se potpuno i ne slagali sa zakonito odobrenim prijevodima liturgijskih tekstova” (MS, 55). Treba dakle, nastojati koristiti mogućnosti koje predlažu crkvene odrednice s obzirom na pjevačke (ne)mogućnosti službenika oltara, pjevačkih zborova, glazbenog programa, glazbala (osobito elektrofonskih) itd. Sve ono što bi moglo obogatiti Euharistijsko slavlje, odnosno sve ono što ga u redovitoj izvodilačkoj praksi može osiromašiti treba da postane neodgovorna briga i *Odbora za liturgijsku glazbu* pokrajinskih crkava i službenikâ oltara.

Da bi Euharistijsko slavlje dostiglo jednodušno djelatno sudjelovanje potrebno je da predvoditelj bogoslužja, službenici oltara, vjernici upoznaju ne samo slijed obreda, nego i program liturgijskih vremena, pojedinih svetkovina, skladbe zajedničkog nam programa i onog pokrajinskog. Bez takvih prethodnosti djelatno sudjelovanje ostaje „podalje” od onoga što ono jest. Svaka improvizacija (kolikogod dobrodošla i u skladu sa *Sensus Ecclesiae*) kao i svaka pokrajinska tekstovno-glazbena jedinica („kadra” pokrenuti djelatno sudjelovanje vjernika) rastresujuće djeluje, ako je vjernici nisu u stanju prihvatiti kao dio bogoslužja, Euharistijskog slavlja. „Vjernike treba poučavati da liturgijsku obnovu i nove liturgijske obrede ispravno shvate i zavole” poticao je pok. mo. A. Milanović u zapisu kojim je popratio prijevod instrukcije *Musicam Sacram* (Sv. C., XXXIX, 1969, 4, 97.). Nadamo se da će poticaj koji očekujemo od naših biskupa uvelike pomoći rastu smisla i praktičnog pristupa Euharistijskom slavlju i bogoslužju općenito.